

[Indenrigsministeren]

Jeg lægger megen vægt på hr. Thor Pedersens udtalelse om, at det langsigtede mål med dette her er uændret aktivitet ved uændret skat; som hr. Thor Pedersen sagde, er der faktisk her ikke tale om nedskæringer. Det er nødvendigt, at vi understreger det igen og igen. Tænk, hvis det kan lykkes i Danmark at rette op på vores økonomi i samarbejde med kommunerne, uden at der er tale om en sænkning af aktivitetsniveauet, når vi tager kommunerne under ét.

Jeg er meget enig i, at vi ofte fremstiller disse forhold forkert, for vi taler, som om regeringen nu kommer og henter pengene op af kommunernes kasser. Det er jo rent faktisk ikke tilfældet. Det, der er tale om her, er, at man udbetaler et mindre statstilskud, end man ellers ville have gjort, fordi kommunerne med det mindre statstilskud alligevel er i stand til at holde uændret aktivitetsniveau ved uændret skat.

Hr. Agerschou vil jeg bare henvise til bemærkningerne i lovforslaget, som faktisk trækker nogle langsigtede mål frem for, hvordan vi forestiller os et system for 1987 og videre frem.

Hr. Ole Vig Jensen vil jeg gerne takke for tilslutning og for gode forhandlinger om den langsigtede løsning, som jeg også synes der er meget perspektiv i.

Jeg tror, vi før har diskuteret, at målsætningen er uændret aktivitetsniveau ved uændret skat for kommunerne som helhed. Hr. Lenger var inde på, at nogle kommuner har planer, som de gerne ville have gennemført, men som de ikke kan gennemføre. Det er klart, at denne målsætning om uændret aktivitetsniveau ved uændret skat betyder, at kommunerne må foretage nogle omstillinger, ligesom vi må inden for alle andre områder i disse år. Men endelig betyder det uændrede aktivitetsniveau ved uændret skat taget for landet som helhed også noget andet, nemlig at hvis én kommune føler, at niveauet skal sættes lidt højere, ja, så modsvars det af, at en anden kommune går den anden vej. Dette har faktisk, til trods for at det lyder utrolig indviklet, kunnet lade sig gøre på det smukkeste i de år, der er gået.

Hr. Lenger syntes, det kun var en smule, vi hjalp Københavns kommune. Det synes jeg er et utroligt udtryk, for der er faktisk tale om for 1986, at vi udvider kommunens låneramme med 500 mill. kr. – det er vel selv

i hr. Lengers husholdning lidt mere end en smule – og at vi desuden over en 5-årig periode giver kommunen 300 mill. kr. om året, ganske vist under nogle ganske særlige forudsætninger. Det skulle være et udtryk for, at regeringen nu har gjort noget, sagde hr. Lenger. Ja, det er korrekt forstået. Nu har regeringen gjort noget, og så må Københavns kommune selv gøre resten. Jeg er glad for, at det er forstået sådan, for det er lige præcis det, der er meningen med hjælpen til København.

Jeg skal gøre et par bemærkninger i øvrigt om hjælpen til Københavns kommune.

Det har været nævnt, at man ikke syntes, det var så attraktivt, at denne hjælp skulle betales af andre kommuner, både af dem i hovedstadsområdet og de øvrige. Hovedstadsområdet skal bære sin del af dette, fordi det er det område, som har størst glæde af København som hovedstad, fordi den ligger så nær, men også andre kommuner kan vel have interesse i, at vi har en hovedstad, der har de kvaliteter, som vi nu mener at en hovedstad skal have, og derfor har vi fundet det rigtigt at lade alle kommuner betale dette særtilskud til København. Jeg skal i øvrigt i parentes bemærke, at det også er sket, at Københavns kommune har betalt til andre vanskeligt stillede kommuner ude i landet.

Jeg tror, det var hr. Ole Vig Jensen, ellers var det en af de andre ordførere, der sagde, at det er en udfordring og en opfordring til København. Det er ganske rigtigt, at regeringen med dette har sagt til København: nu giver vi jer en håndsækning, men så må I i øvrigt selv.

Det er nemlig ganske nødvendigt, som hr. Poulsgaard også var inde på, at Københavns kommune gør sig nogle overvejelser over, hvordan fremtiden, også økonomisk, skal se ud. Hr. Poulsgaard var inde på en række områder, hvor kommunen med lethed kunne tage fat selv, og jeg tror, hr. Thor Pedersen var inde på det samme.

Jeg er ganske enig i en række af de betragtninger. Københavns kommune er ikke nogen fattig kommune, men der kunne være tale om, at der manglede nogle politiske beslutninger, og der kunne også være tale om, at man var kommet for sent i gang, som det også har været nævnt nogle gange her, og det er i og for sig beklageligt. Men situationen er altså sådan, og regeringen har skøn-